

JAVIER CANSADO

Faemino y Cansado presenten a Lleida el seu nou espectacle 'Quien tuvo retuvo'

“Gràcies a internet ens ve a veure públic jove i això és fantàstic!”

La que escriu confessa que, quan preparava l'entrevista, sentia *pa-pallones a l'estómac*, per la responsabilitat de parlar amb un dels grans referents, junt amb el genial Faemino, de l'humor absurd nascut a l'Estat espanyol. I es va trobar, com no podia ser d'altra, amb un home afable, intel·ligent, educat, culte i planer. Si no coneixeu l'espectacle feu un Youtube, com ell ens aconsella. El dia 7 de maig al Teatre Principal de Lleida.

És cert que, de més joves, de manera tàctica, sempre teníem una mica més de precaució. Amb el temps, t'alliberes. Tots dos pensem que la llibertat d'expressió és un dret gairebé fonamental. Sobretot, en la part improvisada, Faemino més que jo (riu) es torna boig i diu barbaritats conceptuals.

Sou pioners en 'humor

Faemino y Cansado porta més de 25 anys fent humor.

(riu) Em marejo només de pensar-hi. Vam començar al carrer, però professionalment, 28. Carlos (Faemino) i jo ens vam conèixer d'adolescents, al barri i, des d'aleshores, vam començar a fer coses plegats... i fins ara!

L'espectacle que presenteu al Principal és una síntesi de la vostra trajectòria?

En part, sí. L'espectacle és un cúmul de temes diversos, les nostres paranoies. Però quan et fas gran—sóc a prop dels seixanta, quina por que em fa dir-ho!— mai saps si el que t'interessa a tu té vigència. Quan veus que sí, el títol cobra sentit: tenim encara coses per a dir, en el panorama de l'humor.

Cada setmana el podem veure a la televisió a 'Ilustres Ignorantes'.

Gràcies a aquest programa—amb els meus amics Javier Coronas i Pepe Colubi— la gent em veu per internet i arriba a Faemino y Cansado. Això fa que ens conegui públic més jove, és fantàstic!

Jo aniré a veure'l amb el meu fill de 19 anys, que és molt fan vostre.

M'encanta sentir això! Les xarxes socials fan possible aquesta transversalitat, si el producte és bo, esclar.

Després de tants anys, us sentiu més lliures per poder dir coses políticament incorrectes?

intel·ligent'.

Fins la nostra generació, que inclou Wyoming, Pepín Tre, Tricycle, Rubianes, l'humor eren acudits i imitacions. Anteriorment, trobar un humorista amb estudis era raríssim. Avui dia, en canvi, n'hi ha de genials: Muchachada Nui, Broncano, Berto, Ignatius. Recordo que quan nosaltres déiem "jo llegeixo Kierkegaard", ens deien que no s'entenia. Avui dia això, afortunadament, ja no passa. L'humor és estímulo-resposta i sempre està bé. Però jo, com a espectador, prefereixo riure d'un acudit intel·ligent que d'una caiguda.

Els vostres espectacles semblen—només semblen— pura improvisació.

Tant de bo ho fossin! Darrera hi ha un guió ferri, a partir del qual anem improvisant sobre la marxa. Des d'un punt de vista formal, volem que sembli pura improvisació. A més, les parelles còmiques—que gairebé ja no en queden— utilitzen el factor oposició: un diu una cosa i l'altre li rebutja. Nosaltres—i no conec ningú més— ens anem reforçant els arguments. I això, humilment, només s'aconsegueix amb una absoluta complicitat mútua. Aquesta és la nostra raresa.

Faci una crida pel públic de Lleida.

Abans de venir, que ens mirin una mica per internet. I si els agradem, encara que sigui només una mica, que vinguin, que riuran moltíssim, serà exponencial... Saps què passa? Que una hora i mitja de teatre no és barat i ens pesa la responsabilitat. Si s'informen prèviament jo ja em quedo tranquil (riu).